

МОТИВИ: Производството е с правно основание чл. 65, ал.1 от НПК. Образувано е по искане на защитника на обв. Т. С. Т. за изменение на мярката за отклонение на обвиняемия от „Задържане под стража” в по-лека по досъдебно производство № 1507/2023 г. по описа на РУ на МВР - Сливен, вх. № 1841/2023 г., пор. № 184/2023г. на ОП Сливен.

В искането се твърди, че към настоящия момент не била налице реална опасност обвиняемият да извърши престъпление, предвид обстоятелството, че от задържането му до настоящия момент е изминал значителен период от време, който оказал въздействие върху неговата психика и нагласа и сам по себе си бил аргумент за намаляване на опасността от извършване на престъпление. Не била налице опасност той да се укрие, доколкото е български гражданин, с установен в страната адрес. Липсвала конкретна, непосредствена и реална опасност да се укрие, тъй като при призоваване от органите на досъдебното производство нямало данни същият да не се е явявал за извършване на процесуално-следствени действия. Отпадането или несъществуването или намаляването на интензитета на една от предпоставките, обуславящи мярката за неотклонение Задържане под стража, а именно липсата на реална опасност обвиняемият да извърши престъпление или да се укрие, както и продължителния срок на задържане, водели до извод за наличие на основание за нейното изменение. Счита адекватна мярка за неотклонение по отношение на обв. Т. – Домашен арест, тъй като по този начин би се преодоляла опасността от извършване на престъпление при условие, че обвиняемият има задължение да не напуска адреса си без разрешение на съда. Твърди се още, че в хода на досъдебното производство били събрани всички доказателства, били разпитани всички свидетели и това представлявало още едни довод, че обвиняемият не би могъл да влияе на разследването. Той не бил разпитван и с него не били извършвани никакви процесуално следствени действия. Имал безупречно процесуално поведение. Нуждаел се от ежедневен прием на Диазепам и от спокойна домашна среда, с оглед потискане на симптомите от негативните последици от злоупотреба в миналото и от зависимост от наркотични вещества. Имал адресна регистрация в гр. Сливен, където живеел заедно със своята възрастна и нуждаеща се от помощ майка. Бил с установена самоличност и нямало опасност и мотив да се укрива нито пък били налице съмнения той да извърши друго престъпление. Не били налице предпоставките по чл. 63 ал. 2 от НПК. С оглед развитието на досъдебното производство и процесуалното поведение на обвиняемия, целите на мерките за неотклонение по чл. 56 и чл. 57 от НПК можело да бъдат постигнати и без необходимостта обвиняемият да е изолиран от обществото. Искането е съдът да прецени всички обстоятелства, свързани със законността на задържането към настоящия момент и да измени мярката за неотклонение в по-лека, а именно Домашен арест.

В съдебно заседание защитникът поддържа молбата и моли съда да я уважи по съображенията, изложени в нея. Счита, за отпаднала или за драстично намалена интензивността на реалната опасност обвиняемият да извърши друго престъпление, както поради продължителния над 5-месечен период на задържането му до този момент, така и с оглед на обстоятелството, че били разпитани всички свидетели по делото по надлежния ред и техните разпити били закрепени в съответните протоколи. Счита, че ако бъде изменена мярката за неотклонение в Домашен арест ще бъде осуетена всякаква възможност обв. Т. както да се укрие, така и да извърши друго престъпление. Освен това, той се нуждаел от постоянно лечение или постоянно

приемане на медикаменти свързани с неговата зависимост, а така също се налагало и да помага в дома на майка си, да се грижи за нея. В случай, че му бъде наложена полеката мярка за неотклонение Домашен арест, целите на мерките за неотклонение щели да бъдат постигнати и без той да е изолиран от обществото.

Прокурорът моли да не бъде уважавано депозираното искане за изменение на мярката за неотклонение на обв. Т.. Счита, че в него не били развити доводи, обуславящи необходимост от промяна на взетата вече мярка за неотклонение Задържане под стража. Установената опасност обвиняемият да се укрие или да извърши друго престъпление, която била налична към момента на определяне на мярката за неотклонение Задържане под стража, била налична и към момента, законово презюмирана по силата на чл. 63 ал. 2 т. 1 от НПК и се определяла от факта, че обв. Т. е с повдигнато обвинение за осъществено престъпление при условията на опасен рецидив. С оглед на това, реалната опасност да се укрие или извърши друго престъпление към настоящия момент била факт. Развитите доводи, че продължителното време, през което обв. Т. бил задържан, редуцирало незначително опасността да се укрие или извърши друго престъпление, били без основание. Видно от приобщената по делото справка за съдимост на обв. Т., той бил осъждан многократно, като му били налагани наказания Лишаване от свобода, които той е търпял ефективно и именно те наложили и квалифициране на осъщественото от него деяние в настоящия случай, като извършено при условията на опасен рецидив, но очевидно, многобройните наказания, които той търпял, не постигнали възпитателния и възпиращ ефект и той продължавал с престъпната си дейност. Спрямо него не следвало и не било разумно определянето на мярка за неотклонение Домашен арест, тъй като той осъществил престъпленията именно в дома си, а мотив да извърши деянието, освен генерирането на парична облага бил и набавянето на наркотични вещества, които да задоволят неговата зависимост. В тази връзка счита за неразумно да се твърди, че ако спрямо обвиняемия бъде взета мярка за неотклонение Домашен арест, то в домашни условия той би се въздържал от извършване на престъпление. Твърди, че доводите, сочени от защитата на обвиняемия не се подкрепяли от доказателствата по делото, съответно не следвало да бъдат възприемани и мярката му за неотклонение да бъде променена. Моли за потвърждаването на взетата спрямо обв. Т. С. Т. мярка за неотклонение Задържане под стража.

Обв. Т. моли мярката му за неотклонение да бъде изменена в Домашен арест. Твърди, че в продължение на годна и десет месеца до момента на задържането му работил на частно в строителството. Бил задържан на улицата; не знаел какво се случва в апартамента, където живеел; нямал намерение за материални облаги или наркотични вещества.

Сливенският окръжен съд, след като изслуша исканията и доводите на страните, запозна се с всички материали по настоящото наказателно дело и обсъди доказателствата, събрани в хода на разследването, направи следните **ФАКТИЧЕСКИ КОНСТАТАЦИИ**:

Досъдебно производство № 1507/2023г. по описа на РУ Сливен е започнато на 21.10.2023г. за престъпление по чл.354а ал.1 изр.1 предл.4 от НК, за това, че на 21.10.2023г. в гр.Сливен без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество - метамфетамин.

С постановление на разследващия орган на 22.10.2023г., Т. С. Т. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпления:

-по чл.354а ал.2 т.4, вр. чл.354а ал.1 изр.1 предл.1 и 4, вр. чл.20 ал.2, вр. чл.29 ал.1 б. „а“ и б. „б“ от НК, за това, че на 21.10.2023г. в жилище, находящо се в *****, в съучастие с В.Г.Б., като съизвършител без надлежно разрешително по ЗКНВП, произвел и държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества - метамфетамин и марихуана и деянието е осъществено при условията на опасен рецидив;

-по чл.354а ал.2 т.4, вр. чл.354а ал.1 изр.2 предл.1 и 3, вр. изр.1 предл.4, вр. чл.20 ал.2, вр. чл.29 ал.1 б. „а“ и б. „б“ от НК, за това, че на 21.10.2023г. в жилище, находящо се в *****, в съучастие с В.Г.Б., като съизвършител без надлежно разрешително по ЗКНВП, държал прекурсори и материали, а именно ефедрин, бензин, червен фосфор, за производство на високорисково наркотично вещество метамфетамин, с цел неговото разпространение и деянието е осъществено при условията на опасен рецидив.

За престъплението по чл.354а, ал.2 от НК законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода от 5 до 15 години и глоба от 20 000 до 100 000 лева, поради което това престъпление е „тежко“ по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК.

С влязло в сила на 27.10.2023г. определение № 451 от 23.10.2023г. по ЧНД № 611/2023г. по описа на Окръжен съд – Сливен по отношение на обв. Т. е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

С влязло в сила на 04.01.2024г. определение № 550 /28.12.2023г. по ЧНД № 753 / 2023г. по описа на Окръжен съд – Сливен е потвърдена взетата по отношение на обв. Т. мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и е определен двумесечен срок, считано от влизане в сила на определението, в който ново искане на обвиняемия или неговия защитник за изменение на мярката за неотклонение е недопустимо.

Определението е потвърдено с определение № 4 / 04.01.2024г. по ВЧНД № 3 / 2024г. на Апелативен съд – Бургас.

Обв. Т. е на ** български гражданин, със средно образование. Не е женен. Видно от представената декларация за семейно и материално положение и имотно състояние обв. Т. е посочил, че не работи, няма доходи и не притежава недвижими имоти и моторни превозни средства. Осъждан е многократно за умишлени престъпления от общ характер, включително по чл. 354а от НК, за които са му налагани ефективни наказания лишаване от свобода. На 27.01.2022г. е освободен от Затвора Бургас, където е изтърпявал общо наказание лишаване от свобода за срок от три години.

Формално обв. Т. има постоянен адрес, на който живее с майка си – свид. Д.. Няма други неприключили наказателни производства.

По досъдебното производство е извършено претърсване и изземване в неотложен случай на адреса на обв. Т., за което е съставен съответен протокол, одобрен от съдия от СлОС. Извършен е оглед на иззетите при претърсването и изземването веществени доказателства и е назначена физикохимична експертиза за установяване а техния вид, качественият, количественият състав и концентрацията на предоставените за изследване обекти и дали те представляват наркотични вещества, прекурсори или материали за производство на наркотични вещества, и какъв вид наркотично вещество може да бъде произведено с тях. Към настоящия момент експертизата вече е изготвена – Протокол № 24/НАР – 188 от 19.03.2024г. на НИК – МВР. Разпитани са няколко лица като свидетели – Х.С.П., И. Т. Д., В.Г.Р., И.К.Й., А. В. П., Д.З.З. и Д.Я.. От показанията на свидетелите Заридзе и Р. се установява, че те редовно са си купували

пико от обв. Т..

Към делото са приложени и справки за съдимост на обв.Т. и на другия обвиняем по досъдебното производство - В.Г.Б. (който също е с мярка за неотклонение задържане под стража), както и декларациите им за СМПС.

В съдебно заседание са представени множество медицински документи за здравословното състояние на обв. Т. (етапна епикриза от 05.12.2019г., изд. от д-р Н.Г. и Медицинско удостоверение от 27.08.2008г.) и на майката му – свид. Д., издадени в периода 2011г. – 11.03.2024г. (последният документ е амбулаторен лист, издаден при изписването на ежемесечната ѝ терапия във връзка с основна диагноза Хипертонично сърце без сърдечна недостатъчност, като са посочени и придружаващи заболявания – други видове стенокардия; вроден хипотиреоидизъм без гуша; коксартроза, неуточнена).

Въз основа на така установено от фактическа страна, съдът направи следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Искането за изменение на взетата по отношение на обв. Т. мярката за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека е неоснователно и като такова съдът го остави без уважение.

Съгласно чл. 65 ал. 4 от НПК в настоящото производство съдът следва да прецени всички обстоятелства, свързани със законността на задържането.

При първоначалното вземане на мярката за неотклонение окръжният съд е обсъдил всички въпроси, свързани с определянето ѝ. Аргументите на съда при вземане на първоначалната мярка за неотклонение, касаещи деянията, авторството, личността на обвиняемия и другите относими обстоятелства, се споделят и към настоящия момент. По делото не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага изменение на мярката за неотклонение на обв. Т. от „Задържане под стража“ в по-лека.

От събраните по надлежния процесуален ред доказателства може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият е извършил деянията, за които в конкретния случай му е повдигнато обвинение (законът не изисква категоричен извод в тази насока).

Към настоящия момент нито е отпаднала, нито е намалял интензитета и на констатираната при първоначалното вземане на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление. Тя е налице, предвид следните обстоятелства:

- двете обвинения срещу обв. Т. са за тежки умишлени престъпления, извършени в условията на опасен рецидив, за всяко от които е предвидено наказание от 5 до 15 години „лишаване от свобода” и глоба от 20 000 до 100 000лв.;

- обвиняемият представлява лице със завишена степен на обществена опасност предвид предишните му осъждания по чл. 354а от НК - разследваната престъпна дейност не се явява изолиран случай в живота му;

- обвиненията са за деяния против общественото здраве, от естество да застрашат здравето на множество, предимно млади хора, поради което се характеризират с изключително висока степен на обществена опасност (установените по делото свидетели, на които е продавал пико са 23-24 годишни);

- обвиняемият е безработен, няма легален източник на доходи. Липсват доказателства за твърденията му, че преди задържането е работил на частно в

строителството – самият той е не е декларирал доходи от такава дейност;

-има постоянен адрес, но наличието на адрес не гарантира изключването на реалната опасност да се укрие или да извърши престъпление. Такъв е имал и преди извършване на процесните престъпления и по никакъв начин това не му е попретило при осъществяването им.

Предвид спецификата на престъпната му дейност, която може да се осъществява и в домашни условия, мярка за неотклонение „Домашен арест“ не би обезпечила една от целите на мерките за неотклонение, а именно да се попречи на обвиняемия да извърши престъпление – той е произвеждал, държал и разпространявал наркотични вещества от дома си (видно от показанията на свид. Р., той е ходел в дома на обв. Т., когато си е купувал пико).

По делото няма данни обв. Т. да е осуетил разследването, но той и не е имал такава възможност, тъй като веднага е бил задържан.

Към настоящия момент няма основания обусловени от здравословното състояние на обв. Т. или на неговата майка, налагащи изменение на взетата по отношение на него мярка за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека. Представените медицински документи не сочат на необходимост от провеждане на постоянно лечение на обвиняемия, което да не може да бъде проведено в условията на ареста, нито за необходимост той да полага някакви специфични грижи към майка си, в какъвто смисъл обосновава искането си за вземане на мярка за неотклонение „Домашен арест“.

На основание чл. 63, ал. 4 от НПК съдът прецени дали изтеклият срок на задържане е в разумните граници и в случая той е.

Мерките за неотклонение се вземат с цел да се осигури присъствието на обвиняемото лице за нуждите на наказателното производство, да му се попречи да се укрие или да извърши престъпление. С оглед постигане на тези цели, единствено законосъобразно решение към настоящия момент от развитието на процеса е по отношение на обв. Т. да продължи да действа най-тежката мярка за процесуална принуда, а именно Задържане под стража.

С оглед на изложените съображения, като не констатира наличие на ново настъпили обстоятелства, които да налагат изменение на взетата по отношение на обв. Т. мярка за неотклонение, съдът потвърди взетата по отношение на него с влязло в сила на 27.10.2023 г. определение № 451/23.10.2023 г. по ЧНД № 611/2023 г. на СлОС, мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Ръководен от изложените съображения съдът постанови определението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: